

KETELBINKIE

Meeder onze kraai is matti
Hij is van zijn kajee getjapteet
Is er pietjak zijn satee kakki
Meeder onze kraai is matti.

Dit is het begin van een andere Ketelbink
Die eek uit retterdam vertrek
Het enige wat evereen kwam, dat hij eek stend te
huilen en zich verstepte.
Maar zijn vader stend aan de kade en niet
zijn eude meeder.

Teen zij uit retterdam vertrekken
D'Keta Pinang" een nieuwe beet.
Die meest zijn eerste reis neg maken
En Henkie kwam veer t, eerst aan beerd
Het was een retterdame jongen
Dat sag je aan zijn blende kop
Het spreeten een brutale wipneus
Zijn blauwe egen vieken op.

En teen de ewe hem sag kenen
Toen dacht hij Heer oh sta mij bij
Wie had dat ooit eens kunnen dromen
En dat gebeurt nu altijd mij

Want Henkie t, nieuwe ketelbinkie
Hij kon hem reeds, toen was ie een kind
Toen sohopte hij hem veer zijn schenen
Liep weg dan als een hazewind
En op een afstand dan maar schelden
En als hem te pakken had
Dan kwam een andere grote jongen
En vroeg zeg maatje mot je wat

Daarmee moet ik de^r grote reis op
Ik hoop dat hij mij niet herkend
Anders ga ik 1,2,3, godsnaam
In t, andere liedje niet bekend

Hij werd geseholden door de bootseman
Omdat ie van de eerste dag
Toen zij naar net de pier uit waren
Al aan het zonnebaden was
En de matrozen waren zijn vrienden
Hij stak net iedereen de draak
Maar niemand kon t, hem kwalijk nemen
Het was en bleef een vrol,ke snaak

Als ie dan sjouwend met zijn ketels
Van de kombuis naar voren kwam
Dan moest ie zelf eerst even proeven
Je kon nooit weten wat ie had gedaan

Wanneer ie s, avends in zijn kooi lag
En na zijn sjouwen eindelijk sliep
Dan deed geen mens een bek meer open
Voor angst dat uit de klauwen lijp
En d, ouwe kreeg haast grijze haren
Want elke dag deed t, joch iets geke
Zē lagen krom dan van het lachen
In t, Foxel, dikwijls ook aan dek

De man een extra grote oorlam
Omdat de reis ten einde was
De ouwe sprak een dank gebed uit
Dat hij voortgoed van t, joch afwas.